

Sygn. akt V Pa 43/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Jacek Wilga (spr.)

Sędziowie SSO Krzysztof Głowczyński, SSO Andrzej Marek

Protokolant star. sekr. sądowy Ewa Sawiak

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2016 r. **w Legnicy**

na rozprawie

sprawy z powództwa S. K.

przeciwko (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o przywrócenie do pracy

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Legnicy IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 18 grudnia 2015 r.

sygn. akt IV P 522/14

I. oddała apelację,

II. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

SSO Krzysztof Głowczyński SSO Jacek Wilga SSO Andrzej Marek

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 18 grudnia 2015 r. Sąd Rejonowy w Legnicy oddalił powództwo S. K. skierowane przeciwko stronie pozwanej (...) Sp. z o.o. w W. o przywrócenie do pracy (pkt I) oraz rozstrzygnął o kosztach procesu i nieuiszczonych kosztach sądowych (pkt II i III).

Sąd Rejonowy powyższe rozstrzygnięcie oparł na ustaleniu, że wskazaną przez pracodawcę przyczyną dyscyplinarnego zwolnienia powoda z pracy było „ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych polegające na wykorzystaniu nadanych mu uprawnień do systemu teleinformatycznego do celów niezwiązanych z realizacją zadań służbowych i udostępnieniu wykazu połączeń numeru (...), stanowiącego tajemnicę komunikacyjną, podlegających ochronie jako dane osobowe oraz stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa osobie nieuprawnionej, bez wiedzy i zgody przełożonego. W oświadczeniu

o rozwiązaniu umowy o pracę pracodawca opisał następnie sposób udostępnienia tych informacji przez powoda osobie trzeciej, powołując się

na ustalenia wynikające z analizy logów systemowych. W dalszej kolejności zarzucił też, że powód wygenerował w sposób nieuzasadniony rejestry połączeń czterech innych numerów. Wskazano następnie w tym oświadczeniu, że działania te naruszały przepisy ustawy Prawo telekomunikacyjne oraz ustawy o ochronie danych osobowych oraz wewnętrzne przepisy obowiązujące w firmie, szczegółowo wymienione w oświadczeniu o wypowiedzeniu. Dokonując analizy materiału dowodowego zebranego w sprawie Sąd uznał, że powództwo o przywrócenie do pracy nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem wskazana przyczyna rozwiązania umowy była rzeczywista i uzasadniała rozwiązanie stosunku pracy w trybie art. 52 k.p. Sąd nie dał wiary powodowi, który nie zaprzeczając udostępnieniu bilingów numery telefonu (...), tłumaczył swoje zachowanie działaniem pod wpływem groźby ze strony T. W. – pracownika strony pozwanej w W., który żądał powyższych bilingów. Materiał dowodowy, w tym wyjaśnienia powoda, nie potwierdziły w ocenie Sądu,

by ten szantażował powoda upublicznieniem faktu jego związku z zamężną współpracownicą, co miało narażać zdrowie powoda. Jakkolwiek okazało się, że powód z powodu romansu został pobity, to nie wykazał żadnego związku tego zdarzenia z udostępnieniem bilingów. Powód nie miał nawet pewności, czy T. W. wie o jego związku trzymanym w tajemnicy.

Nie znajdując innych okoliczności wykluczających winę powoda

w udostępnieniu bilingów oraz mając na uwadze, że powód dopuścił się złamania podstawowych obowiązków pracowniczych, Sąd uznał rozwiązanie umowy o pracę w trybie art. 52 kp za uzasadnione. Jednocześnie nie podzielił stanowiska powoda, że strona pozwana uchybiła miesięcznemu terminowi do złożenia wypowiedzenia, ustalając, iż termin ten należy liczyć od dnia dowiedzenia się o przyczynie zwolnienia przez osobę upoważnioną do składania oświadczeń w imieniu pracodawcy, tj. od dnia 3 listopada 2014r. Skoro przesyłkę pocztową z wypowiedzeniem powód odebrał dnia 2 grudnia 2014r., to termin został zachowany. Dodatkowo Sąd Rejonowy wyraził przekonanie, że powód celowo zwlekał z odbiorem przesyłki pocztowej od pracodawcy, bowiem o zamiarze zwolnienia go z pracy wiedział od organizacji związkowej, do której przynależał.

W apelacji od tego wyroku powód zaskarżył go w całości, zarzucając naruszenie prawa materialnego poprzez błędne uznanie, że wskazane przyczyny dyscyplinarnego rozwiązania umowy o pracę dawały podstawę do jego dokonania oraz poprzez uznanie, że pozwany nie uchybił terminowi zawitemu z art. 52§2 k.p. Nadto podniósł ogólny zarzut naruszenia prawa procesowego, poprzez błędną interpretację zebranego materiału dowodowego.

W uzasadnieniu apelacji powód podniósł, że zapadłe rozstrzygnięcie

nie uwzględniało faktu, że powód działał pod wpływem szantażu, a procedury gwarantowane przez pracodawcę posiadają luki i przez to nie uchroniły go od nalegań klientów, żądających poufnych danych. Ponadto podnosił, że działał w sposób niezawiniony, gdyż był zastraszony i bał się ujawnienia jego romansu, a Sąd Rejonowy mało wnikliwie ustalił stan faktyczny w tym zakresie. Powód zakwestionował też zachowanie terminu przez stronę pozwaną do złożenia mu wypowiedzenia, wskazując głównie, że takie oświadczenie woli może być złożone w dowolnej formie i był do tego upoważniony jego bezpośredni przełożony. W ocenie powoda Sąd Rejonowy ustalił sprzecznie z materiałem dowodowym, iż celowo opóźniał on odebranie przesyłki pocztowej od pracodawcy z wypowiedzeniem.

W oparciu o powyższe wniósł o uchylenie wyroku i przywrócenie

go do pracy, ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku i zasądzenie na jego rzecz stosownego odszkodowania z tytułu wadliwego rozwiązania umowy o pracę.

W odpowiedzi na apelację strona pozwana domagała się jej oddalenia

i zasądzenia na jej rzecz od skarżącego kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy – na podstawie prawidłowo ustalonych przez Sąd Rejonowy okoliczności faktycznych, które Sąd Okręgowy przyjmuje za własne - zważył, co następuje:

Apelacja podlegała oddaleniu, gdyż nie zawierała zarzutów uzasadniających zmianę zaskarżonego nią wyroku.

Przede wszystkim za chybiony należało uznać zarzut podważający prawidłowość ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd Rejonowy. Zgodnie z dyspozycją art. 233 § 1 k.p.c. Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów, według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Oznacza to, że wszystkie ustalone w toku postępowania fakty powinny być brane pod uwagę przy ocenie dowodów, a tok rozumowania sądu powinien znaleźć odzwierciedlenie w pisemnych motywach wyroku. Skuteczny zarzut przekroczenia granic swobody w ocenie dowodów może mieć miejsce tylko w okolicznościach szczególnych. Dzieje się tak w razie uchybienia regułom logicznego rozumowania bądź sprzeniewierzenia

się zasadom doświadczenia życiowego (por. wyrok SN z 6.11.2003 r.

II CK 177/02 niepubl.) przy ustalaniu okoliczności kluczowych dla sprawy, stanowiących jej sedno. Takich uchybień Sąd Okręgowy nie stwierdził.

W ocenie Sądu Odwoławczego, Sąd Rejonowy odnośnie kwestii istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, tj. istotnych dla oceny prawidłowości dokonanego rozwiązania umowy o pracę na podstawie art. 52 § 1 pkt 1 k.p., poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne z rozważeniem całokształtu materiału dowodowego, czyniąc te ustalenia nie przekroczył granicy swobodnej oceny dowodów. Wobec tego, Sąd Okręgowy podzielił poczynione ustalenia Sądu

I instancji co do okoliczności, w jakich doszło do dyscyplinarnego zwolnienia powoda z pracy, w tym, że powód nie działał na skutek wyraźnej groźby

ze strony osoby żądającej udostępnienia bilingów w sposób łamiący zasady ich udostępniania. Z przesłuchania samego powoda wynika bowiem wprost, że jego obawy co do ujawnienia jego romansu nie były uzasadnione. Powód nie przedstawił żadnych dowodów wskazujących na możliwość zaistnienia

po jego stronie realnej obawy w tym zakresie w związku z udostępnieniem bilingów.

Zupełnie chybione były też zawarte w apelacji próby powoda przerzucenia odpowiedzialności za swoje działanie na - jego zdaniem

– nieprawidłowe procedury obowiązujące u pracodawcy w zakresie zachowania bezpieczeństwa danych, do których miał dostęp. Wyraził

on generalnie pogląd, że procedury te nieskutecznie chronią go przed presją klientów, żądających informacji stanowiących tajemnice komunikacyjną.

Tak reprezentowana postawa polega na niezrozumieniu istoty i zakresu obowiązków pracowniczych, jakie spoczywały na nim, a były typowe

dla stanowiska, jakie zajmował. Podstawowym obowiązkiem pracownika firmy telekomunikacyjnej, posiadającego dostęp do danych poufnych, jest właśnie stosowanie się do zasad bezpieczeństwa tych danych ustalonych w aktach prawnych wewnętrznych i powszechnie obowiązujących. Ewentualne luki systemu pracy nie usprawiedliwiają działań pracownika sprzecznych

z ogólnym zakazem łamania tajemnicy komunikacyjnej.

Wobec powyższego, Sąd Odwoławczy w pełni podziela ocenę Sądu Rejonowego, iż dyscyplinarne wypowiedzenie powodowi umowy o pracę już

z pierwszej wskazanej przez pracodawcę przyczyny dotyczącej udostępnienia bilingów numeru (...), było zasadne.

Odnosząc się do zarzutów odnośnie przekroczenia terminu

do skutecznego wypowiedzenia umowy o pracę w trybie art. 52 k.p., Sąd Okręgowy w pełni zgadza się z wywodami w tym zakresie poczynionymi przez Sąd pierwszej instancji. Sąd ten w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku przedstawił szczegółowe ustalenia faktyczne odnośnie okoliczności podejmowania przez stronę pozwaną decyzji o rozwiązaniu z powodów stosunku pracy oraz wnikliwą analizę prawną tej sytuacji pod kątem treści

art. 52§2 k.p., która nie wymaga powtórzeń. Zawarte w apelacji twierdzenia powoda o możliwości złożenia wypowiedzenia przez jego bezpośrednią przełożoną, która dowiedziała się o przyczynie zwolnienia przed dniem 3 listopada 2014r. pozostają gołosłowne. Powód nie udowodnił, że osoba ta była upoważniona do składania tego typu oświadczeń w imieniu strony pozwanej.

Wobec powyższego, skoro data uzyskania informacji o niewłaściwych działaniach powoda przez osobę reprezentującą pracodawcę w kontaktach pracowniczych (3 listopada 2014r.) oraz data odbioru przez powoda wypowiedzenia dyscyplinarnego (2 grudnia 2014r.) nie są kwestionowane, to termin z art. 52§2 k.p. został zachowany. W konsekwencji nie było potrzeby dokonywania przez Sąd Rejonowy oceny zachowania powoda w okresie przypadającym do dnia 2 grudnia 2014r., gdyż stanowi to okoliczności obojętne dla ustalenia, czy ustawowy termin wypowiedzenia został zachowany.

Mając powyższe na uwadze, apelację oddalono w oparciu o art. 385 k.p.c. (punkt I).

O kosztach zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym (punkt II) orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. w wysokości zgodnej z § 9 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015r., poz. 1804).

SSO Krzysztof Głowczyński SSO Jacek Wilga SSO Andrzej Marek